

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ! ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

[Επαναλαμβάνομεν και πάλιν ότι ή μικρά δύο πινακοθήκη σκοπεῖ κυρίως νά γνωρίσῃ ἀνά τὸ πανελλήνιον τοὺς εὐγενεῖς και φιλοτίμους ἐργάτας τῆς ἑθνικῆς ἰδέας, τῆς κοινωνικῆς ἀρετῆς, τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος και τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἐν γένει δράσεως, τῆς διακονούσης ἐν τῇ ἔννῃ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν].

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΑΚΑΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ως απρεπής πρωθιεράρχης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ι. Μητροπόλεως. Έγεννήθη ἐν Ἀδριανούπολει τὸν Μάϊον τοῦ 1852, ἐξεπαιδεύθη

ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, διετέλεσε ἀλληλοδιαδόχως ἱεροδιάκονος ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀδριανούπολεως, εἰτα ὡς ἀρχιδιάκονος και πρωτοσύγκελος αὐτῆς διδάσκων ἀμα και ὡς καθηγητῆς ἐν τῷ αὐτόθι γυμνασίῳ, μεθ' ὅπεστάλη ὡς περιοδεύων ἱεροκήρυξ ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν. Ἐχρημάτισεν ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Βοδενῶν Ἱεροθέου και κατὰ Μάϊον τοῦ 1880 προήχθη εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Καλλινίκου, τῇ ἐπινεύσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου, και παρέμεινεν ὡς Ἐπισκοπος Λίτης εἰς Βοδενά μέχρι τοῦ 1891, ὅτε ἡ Μ. Ἐκκλησία ἀμείβουσα τὰς λαμπράς αὐτοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Κλῆρον

και τὸ Γένος, ἐξελέξατο Μητροπολίτην Βάρνης. Ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ὑποθλέπουσα τὴν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ὑπέροχον δρᾶσιν τοῦ

έπιφανοις κληρικοῦ ἀντέδρασε πεισματωδῶς, οὕτω δὲ παραιτηθεὶς τοῦ μητροπολίτικοῦ ἐν Βάρνη ἀξιώματος, ἔξελέγη Μητροπολίτης Πελαγωνίας, μετὰ τετραετῆ δὲ καὶ πλέον λαμπρὰν αὐτόθι ἀρχιερατείαν μετετέθη ὑπὸ τοῦ τότε, κρίμασιν οἵς οἰδεῖς Κύριος, πατριαρχεύοντος Ἀνθίμου τοῦ Τσάτσου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νεοκαισαρείας πρὸς μεγάλην βλάβην τῶν ἔθνικῶν συμφερόντων. Ἐπὶ Ἰωακείμ Γ' προσεκλήθη τῷ 1902 εἰς Κων/πολιν ὡς μέλος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱ. Συνόδου, διορισθεὶς ἄμα καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἑθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου καὶ τοῦ Ἐκκλησ. Μουσικοῦ Συλλόγου. Τῷ 1903 προήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης, ἦν ἀλλα τοῦδε διακυβερνᾶς μετὰ θαυμαστῆς καὶ ἔθνωφελοῦς ἀμιλλῆς. Ἡ Α. Μ. δ Μητροπολίτης Ἀλέξανδρος Ρηγόπουλος εἶναι τετυμημένος διὰ τῆς Μεγάλης ταινίας τοῦ Μεδεζητιέ, τῆς Μ. ταινίας τοῦ Ἀγίου Σάββα τῆς Σερβίας, ἐσχάτως δὲ τῷ ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως δ ἀνώτερος Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

 ΠΟ τὰ χρηστότερα καὶ συμπαθέστερα μέλη τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλλην. παροικίας. Προϊστάμενος καὶ συνεταῖρος τοῦ γνωστοῦ οἴκου Ἀναστασίου καὶ Ζαβολέ. Νεώτατος ἀκόμη, ἀλλὰ πλήρης δημιουργικῆς δράσεως. Ἐκ τῶν κορυφαίων μεσιτῶν τοῦ αὐτόθι χρηματιστηρίου διακρινόμενος διὰ τὸ σπάνιον χρηματιστικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦματος του. Ἀγαπητὸς καὶ ἐπιδημητικῆς βαρύτητος εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς καὶ τραπεζιτικοὺς κύκλους. Εἶναι δ συλλαβῶν καὶ θέσας εἰς ἔργον τὸ μέγα σχέδιον μεγάλου συνοικισμοῦ ἐν Γουδῇ τῶν Ἀθηνῶν δι' αἰγυπτιακῶν ἑλληνικῶν κεφαλαίων καὶ διὰ τῆς εἰσροῆς οὐ μόνον χρήματος, ἀλλὰ καὶ χειρῶν καὶ νόων πρακτικῶν καὶ κοινωφελῶν, ὃν ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλλάς. Πατριώτης ἀκραιφνής, ἐγκαταλιπὼν κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 τὰ πάντα—

εὑμάρειαν, χλιδήν, ἐργασίαν, μέλλον, δπως ὑπηρετήσῃ ὡς ἔθελοντής εἰς τὸ ἑλληνικόν στράτευμα, λαβών δὲ μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Δομιοκοῦ. Λεπτὸς τούς τρόπους, εὐγενῆς τὰ αἰσθήματα, πρακτικώτατος τὸν νοῦν καὶ ἑλληνικάταος τὴν φυχήν, ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἐπιζήλων σεμνωμάτων τοῦ ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον ἐμπορικοῦ καὶ τραπεζιτικοῦ κόσμου.

ΑΣΚΗΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

 Κα τῶν συμπαθεστέρων μελῶν τῆς ἐν Θεσσαλονίκη ἑλληνικῆς κοινωνίας. Νεώτατος εἰσέτι. Ἔγεννήθη ἐν Μαγνησίᾳ καὶ ἔξεπαιδεύθη τὰ ἐγκύλια μαθήματα ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου. Γνώστης βαθὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ἦν ιδιαιτέρως ἐσπουδασε. Συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν Παρισίοις, φοιτήσας ἅμα καὶ εἰς τὸ ἐν Σαρβόνη Collège de France. Χάριν μεῖζονος τελείωποιήσεως εἰς τὴν τουρκικήν ἑγκατέστη πρὸ δεκαετίας ἐν Κων/λει ἔξασκήσας λίαν εὔδοκίμως τὸ δικηγορικόν ἐπάγγελμα. Ἀλλά, διαφλεγόμενος ἐκ τοῦ πόθου νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἑλλάδαν ἐγένετο, μετ' ἐπιτυχῆ νόμιμον δοκιμασίαν, Α' Διερμηνεύς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη Γενικοῦ Προξενείου ἀπὸ τοῦ 1901, λίαν ἀγαπητὸς διὰ τε τοὺς λεπτοὺς τρόπους, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κουνωφελῆ καὶ πατριωτικὴν δρᾶσιν του.

ΚΕΠΕΤΖΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

 ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βέρνης ἐπιφανής καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦ Δικαίου διδάσκων γαλλιστὶ καὶ γερμανιστὶ. Ἔγεννήθη ἐν Κων/λει τῷ 1865, διήνυσεν ἀριστεύσας τὴν αὐτόθι Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, ἐγένετο προλύτης τῆς ἐν Aix-en-Provence Νομικῆς Σχολῆς βραβευθεὶς καθ' ὅλους τοὺς διαγωνισμούς, είτα δὲ τῷ 1890 ἀνηγορεύθη μετὰ λαμπράς σπουδάς διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων. Αὐτόθι ὥν ἐφοίτησε καὶ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐφιλοπόνησε δύο ἀξιολόγους διατριβάς: α') περὶ ἐπεμβάσεως καὶ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ β') περὶ διαρκοῦς κηδεμονίας τῶν γυναικῶν παρὰ Τρωματίους. Τῷ 1891 ἐξελέγη γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Διεθνοῦ Δικαίου (Institut de droit international) μέχρι τοῦ 1900, γενόμενος εἶτα καὶ μέλος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1895. Ἐξελέγη μέλος τοῦ Διαρκοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Χάγης καὶ ἀντεπροσώπευσεν ἐπισήμως τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἐν Βέρνη Συνέδριον τῆς Πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας τῷ 1896 ὡς καὶ κατὰ τὸ ἐν Γενεύῃ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῷ 1906. Συνεργάτης εἰς διάφορα

έπιστημονικά και πολιτικά ἐν Εύρωπῃ φύλλα ἔδημοσίευσε γαλλιστή, γερμανιστή και ἑλληνιστή πολλάς και σοφάς μελέτας ἀφορώσας ἴδιως τὸ Διεθνὲς Δίκαιον και τὰ τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἔξοχος ἐγκυ-
κλοπαιδικὴ μόρφωσις, ἡ εὑρεῖα νομομάθεια, ἡ συγγραφικὴ δεινότης
και αἱ ἄλλαι προσωπικαὶ ἀρεταὶ τοῦ σοφοῦ ἑλληνος, ἔξησφάλισαν
αὐτῷ θέσιν ἐξέχουσαν ἐν τῷ νομικῷ κόσμῳ τῆς Γαλλίας, φήμην δὲ
διεθνῆ μεταξὺ τῶν μεγάλων νομοδιδασκάλων τῆς Εύρωπης, τιμῶσαν
έξαιρέτως και τὸ ἑλληνικὸν δόνομα και τὸ ἔθνος τὸ δικαίως ὑπερη-
φανεύσμενον διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων ζηλευτῶν τέκνων.

ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

 Ο διαπρεπής ἐν Κων/λει ιατρός. Ἀδελφός νεώτερος τοῦ ἀλησμονή-
του Ιωάννου Καμπούρογλου τῆς «Νέας Ἐφημερίδος». Ἔγεν-
νήθη ἐν Φαναρίῳ και ἐσπού-
δασεν ὡς ἄριστα τὴν ιατρικήν
εἰς Γερμανίαν. Ἐξασκεὶ ἀπό
τριακονταετίας ἥδη τὸ ιατρι-
κὸν ἐπάγγελμα ἐν Κων/λει,
ἀναδειχθεὶς πρῶτος μεταξὺ¹
τῶν χειρουργῶν και ἀπολαύσων
μεγάλης ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν
φήμης. Διευθύνει τὸ ἐν Πέ-
ραν Γερμανικὸν Νοσοκομεῖον,
διπερ εἰς αὐτὸν ὁφείλει τὴν
ἀκμήν του και τὴν ἀριστην
παρὰ τῇ αὐτόθι διεθνεῖ κοι-
νωνίᾳ ὑπόληψιν. Εἶναι τετ-
μημένος διὰ τῶν ἀνωτάτων
παρασήμων και διὰ τοῦ βαθ-
μοῦ τοῦ Πασᾶ, διατελεῖ δὲ
και ἀρχιχειρουργός τοῦ τε-
λειοτάτου Οθωμανικοῦ Νοσο-
κομείου Χαμηδιέ. "Ολα ταῦτα
ὅφείλει διατηρήσας Καμπούρο-
γλους εἰς τὴν πρωτοβουλίαν
τῆς A. M. τοῦ Σουλτάνου,

ὅστις τὸν περιέπει δι' ἐξαιρετικῆς εύνοιας και ἐκτιμήσεως ἄκρας.
Κέκτηται τὴν πολυπληθεστέραν πελατείαν. Καίτοι δὲ πολυάσχολος
και ἐκθύμως ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ιατρικά του ἔργα, εἶναι οὐχ ἥπτον
ἀκούραστος, προσηγήνης, ἀγαπητός εἰς τε τοὺς διμογενεῖς και τοὺς
ἔνοντας. Διετέλεσε και Πρόεδρος τῆς Αύτοκρ. Ιατρικῆς Εταιρίας.

ΡΕΚΚΑΣ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Θέοντας έν την Ιωαννίνοις διαιπρεπής ιατρός. Έκ των κορυφαίων μελών της ελληνικῆς αὐτόθι κοινωνίας. Αριστούχος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου ἐχρημάτισε βοηθός ἐν τῇ χειρουργικῇ κλινικῇ τοῦ ἀειμνήστου Θεοδ. Ἀρεταίου. Τελειοποιηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ ἐγένετο χειρουργὸς τοῦ ἐν Ιωαννίνοις νοσοκομείου συμβαλὼν τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔξασκησιν τῆς χειρουργικῆς ἐν Ἡπείρῳ. Ἐφιλοπόνησεν ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἀξιολόγους πραγματείας, ἐν οἷς καὶ τὴν «Le Phimosis Gongénital Comme Causse de lithiasie», μεγάλως ἐκτιμηθεῖσαν παρά τοῦ ιατρικοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανελλήνιον Ιατρικὸν Συνέδριον τοῦ 1906 διωρίσθη εἰσηγητὴς τοῦ περὶ Ἐχιροκόκων θέματος. Μειλίχιος τὸ ηθος, ἀδρός τοὺς τρόπους, διμήλητικώτατος, ἀπολαύει ἀριστηγός οὐπολήψεως καὶ συμπαθείας. Είναι τετιμημένος διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ τουρκικοῦ παρασήμου τοῦ Μετζιτιέ.

ΣΤΗΣ ΟΠΟΛΗΓΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ. Είναι τετιμημένος διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ τουρκικοῦ παρασήμου τοῦ Μετζιτιέ.

ΣΕΡΕΦΑΣ ΔΗΜ.

Θέοντας έν Θεσσαλονίκῃ ἔγκριτος καὶ κοινωφελής ἀνήρ. Σπάνιον ὑπόδειγμα αὐτοδημιουργίας. Ἀπὸ τοὺς ἀξιοθαυμάστους ἐκείνους τύπους, τοὺς self-made, ὡς τοὺς ἀποκαλοῦν οἱ "Ἄγγλοι. Πάμπτωχος, ἀνευ οὐδενὸς μέσου, ἀγνωστος, μικρὸς βιοπαλαιστὴς, ἐν ἡλικίᾳ μόλις 18 ἔτῶν, ἐλθὼν ἐκ τῆς γενεθλίου του Σατίστης τῆς Μακεδονίας εἰς Θεσσαλονίκην ἡδυνήθη, χάρις εἰς τὴν ἐκτακτὸν ἰδιοφυῖαν του καὶ τὴν ἀκαταπόνητον ἐνεργητικότητά του, νὰ προαχθῇ βαθμηδόν, νὰ ἐπιβληθῇ, νὰ θριαμβεύσῃ ἐν τῷ κοινωνικῷ ἀγῶνι καὶ νὰ καταλάβῃ περιβλεπτὸν θέσιν ἐν τῇ μεγαλουπόλει Θεσσαλονίκης. Ἐχρημάτισεν ἐπὶ σειρὰν ἔτῶν ἔφορος διαιφόρων αὐτόθι φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, τὰ μάλιστα ἐργασθεῖς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς αὐτῶν καὶ εἰς πλείστας δυσχερεῖς περιστάσεις προσενεγκῶν ἀξιοσημειώτους ὑπηρεσίας. Ή ἐμπορικὴ καὶ κοινωνικὴ του δρᾶσις ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μοναδικὸν ὑπόδειγμα. Εἰς τὰ κοι-

νοτικὰ πράγματα Θεσσαλονίκης θεωρεῖται, καὶ δικαιώσ, ώς σπουδαιότατος παράγων. Ἐπι τῇ πολλὰ διηγέθυνε τὰ προξενεῖα Σουηδίας, Νορβηγίας καὶ Δανίας, ὃν διατελεῖ καὶ ἡδη ἐπίτιμος διερμηνεύς.

ΣΟΥΡΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

 ΑΤΑΓΕΤΑΙ ἐκ Κονίτσης τῆς Ἡπείρου. Ἀνήρ ισχυρᾶς θελήσεως μὲ αὐστηρὰν τιμιότητα καὶ νοημοσύνην, κατώρθωσεν, ἐκ σμικρῶν ἀρξάμενος, ἐντὸς τριακονταετίας νὰ καταλάθῃ ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐν Κων/λει Ἡπειρωτῶν ώς ἐμπορος, ώς τραπεζίτης καὶ ὡς κοινοτικός παράγων. Διετέλεσε καὶ εἰργάσθη μετὰ ζῆλου ἐπὶ τριετίαν ώς μέλος τοῦ Μικτοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου. Ἐχρημάτισεν ἐπὶ ἕτη πολλὰ καὶ τυγχάνει εἰσέτι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου. Εὑθύς τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀγαστός τὸ ηθος ἀπολαύει μεγάλης ὑπολήψεως, διατηρεῖ δὲ σχέσεις ἀρίστας μετὰ πολλῶν μεγιστάνων Ὁθωμανῶν καὶ εἶνε χρησιμώτατος παράγων εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κοινοτικῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πραγμάτων διὰ τῆς πείρας του τῆς δρθιοφροσύνης καὶ τῆς ἐνεργητικότητός του.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ο κόσμος εἶνε ἀπέραντος κ' ἔχει χιλιάδες στράτες κ' ἔμετις ἐγεννηθήκαμε περιστικοὶ διαβάτες. Μὰ μὴ νομίζῃς πῶς μπορεῖς μονάχος νὰ διαλέξῃς τὸ δρόμο ποῦ θὲ νὰ διαβῆς, τὴ στράτα ποῦ θὰ τρέξῃς. Η Μοῖρα, ποῦ δὲν τὸν ψηφῷ, ἔκεινη θὰ σὲ βάλῃ κι' ὅ,τι κι' ἄν κάμης δὲν μπορεῖς νὰ στρέψῃς πίσω πάλι..

IΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ